

Ve své práci jsem se snažil o využití urbáře jako materiálu pro popsání osídlení, lidnatosti, výčtu poddanských dávek a povinností, platů stálých i běžných. V textu jsem se také pokusil naznačit přednosti i nevýhody tohoto pramene obecně. Dnešní historiografie se od urbářů a jejich údajů poněkud odklání, zaměřuje se spíše na jejich evidenci a celkový popis. Přesto si myslím, že tento úřední soupis může stále nabízet podněty k různým otázkám. Již samotný fakt, zda se vždy skutečně podařilo vybrat vypsané množství, popřípadě zda mohly následovat určité sankce. Osobně považuji za nejzajímavější samotný praktický akt odevzdávání peněžních i naturálních dávek. Jak probíhalo předávání mnohdy marginálních peněžních částek či až neuvěřitelně přesného objemového množství obilí, zůstává nedořešeno. Mám za to, že zejména při odevzdávání obilí, kdy se užívalo současně několika stejných i nepatrně odlišných měrných jednotek, muselo docházet k nepřesnostem. Celkové sumáře dávek pak nutně musely být zaokrouhleny či zkresleny. Ovšem snad i to bylo součástí úřední praxe vrchnostenských statků. Urbáře by tak mohli posloužit i k tak dnes oblíbené každodennosti, zde konkrétně v oblasti hospodářsko-sociální. Pro sledovaný urbář z roku 1568 navíc hovoří skutečnost, že se jedná o jediný takový pramen pro celé panství lanškrounsko-lanšperské.